

**Bài của Chủ Tịch
Henry B. Eyring**
Đệ Nhất Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Được Thượng Đế Kêu Gọi và Các Tín Hữu Tán Trợ

Là các tín hữu của Giáo Hội, chúng ta thường được mời tán trợ những người được kêu gọi phục vụ. Cách đây nhiều năm, có một sinh viên 18 tuổi đã cho tôi thấy việc tán trợ các tông đồ của Chúa có ý nghĩa gì. Tôi vẫn còn được phước bởi tấm gương khiêm nhường của cậu ta.

Cậu ta mới vừa bắt đầu năm thứ nhất đại học. Cậu ta chịu phép báp têm chưa được một năm trước khi rời nhà để bắt đầu đi học tại một trường đại học lớn. Tôi phục vụ với tư cách là giám trợ của cậu ta ở nơi đó.

Khi niên học bắt đầu, tôi đã có một cuộc phỏng vấn ngắn với cậu ta trong văn phòng giám trợ. Tôi không nhớ nhiều về cuộc trò chuyện lần đầu tiên mà cậu ta nói về những thử thách của mình trong một chỗ mới, nhưng tôi sẽ không bao giờ quên cuộc trò chuyện lần thứ hai của chúng tôi.

Cậu ta yêu cầu được gặp tôi trong văn phòng của tôi. Tôi rất ngạc nhiên khi cậu ta nói: “Chúng ta có thể cầu nguyện chung được không và em có thể dâng lời cầu nguyện được không ạ?” Tôi định nói rằng tôi đã cầu nguyện rồi và mong rằng cậu ta cũng đã cầu nguyện rồi. Thay vì thế tôi đồng ý.

Cậu ta bắt đầu cầu nguyện với một chứng ngôn rằng cậu ta biết vị giám trợ đã được Thượng Đế kêu gọi. Cậu

ta cầu xin Thượng Đế cho tôi biết cậu ta nên làm điều gì để có được kết quả thuộc linh lớn lao. Người thanh niên ấy thưa với Thượng Đế rằng cậu biết chắc rằng vị giám trợ đã biết về các nhu cầu của cậu và sẽ được ban cho lời khuyên dạy mà cậu cần phải nghe.

Trong khi cậu ta nói, thì những nguy hiểm cụ thể mà cậu đang đối phó hiện đến với tâm trí tôi. Lời khuyên dạy rất giản dị nhưng được đưa ra rất rõ ràng: cầu nguyện luôn luôn, tuân theo các lệnh truyền và không lo sợ.

Người thanh niên đó, chỉ một năm trong Giáo Hội, đã dạy bằng tấm gương về điều Thượng Đế có thể làm với một vị lãnh đạo khi vị ấy được tán trợ bởi đức tin và những lời cầu nguyện của những người mà vị ấy được kêu gọi để hướng dẫn. Người thanh niên đó đã cho tôi thấy quyền năng của luật ưng thuận chung trong Giáo Hội (xin xem GLGƯ 26:2). Mặc dù Chúa kêu gọi các tông đồ của Ngài bằng sự mặc khải, nhưng họ chỉ có thể thực hiện chức năng sau khi đã được tán trợ bởi những người mà họ đã được kêu gọi để phục vụ.

Bằng việc biểu quyết tán trợ của mình, chúng ta đã lập ra những lời hứa long trọng. Chúng ta hứa phải cầu nguyện cho các tông đồ của Chúa và Ngài sẽ hướng dẫn và củng cố họ (xin xem GLGƯ 93:51). Chúng ta hứa sẽ tìm kiếm và trông mong được cảm thấy sự soi dẫn từ

Thượng Đế trong lời khuyên dạy của họ và bất cứ khi nào họ hành động trong sự kêu gọi của mình (xin xem GLGU 1:38).

Lời hứa đó sẽ cần phải được thường xuyên tái lập trong lòng chúng ta. Giảng viên Trường Chủ Nhật của các anh chị em sẽ cố gắng giảng dạy bằng Thánh Linh, nhưng cũng như các anh chị em, người giảng viên của các anh chị em có thể làm những điều lầm lỗi ở trước lớp học. Tuy nhiên, các anh chị em có thể quyết định lắng nghe và theo dõi những giây phút mình có thể cảm nhận được sự soi dẫn đến. Rồi đến lúc, các anh chị em sẽ nhận thấy có ít lỗi lầm hơn và nhiều bằng chứng hơn rằng Thượng Đế đang hỗ trợ người giảng viên đó.

Khi giờ tay lên để tán trợ một người, chúng ta cam kết cố gắng thực hiện bất cứ mục đích nào của Chúa mà người ấy được kêu gọi để hoàn thành. Khi con cái chúng tôi còn nhỏ, vợ tôi được kêu gọi giảng dạy các trẻ nhỏ trong tiểu giáo khu của chúng tôi. Tôi không những giờ tay lên để tán trợ vợ tôi mà tôi còn cầu nguyện cho vợ tôi và rồi xin phép được giúp đỡ vợ tôi. Các bài học tôi nhận được về việc biết ơn những điều các phụ nữ làm và về tình yêu thương của Chúa dành cho trẻ em vẫn còn ban phước cho gia đình và cuộc sống của tôi.

Mới gần đây tôi đã nói chuyện với người thanh niên đó, là người đã tán trợ vị giám trợ của mình cách đây nhiều năm. Tôi được biết rằng Chúa và các tín hữu đã tán trợ người ấy trong sự kêu gọi của người ấy là người truyền giáo, chủ tịch giáo khu và người cha. Người ấy đã nói khi cuộc chuyện trò của chúng tôi kết thúc: “Tôi vẫn cầu nguyện cho ông mỗi ngày đây.”

Chúng ta có thể quyết tâm cầu nguyện hằng ngày cho một người nào đó được Thượng Đế kêu gọi để phục vụ chúng ta. Chúng ta có thể cảm ơn một người nào đó đã ban phước cho mình bằng sự phục vụ của người ấy. Chúng ta có thể quyết định tình nguyện khi một người nào đó mà chúng ta đã tán trợ đang yêu cầu được giúp đỡ.¹

Những người ủng hộ các tôi tớ của Chúa trong vương quốc của Ngài sẽ được nâng đỡ bởi quyền năng vô song của Ngài. Chúng ta đều cần phước lành đó.

GHI CHÚ

1. Xin xem *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 211–12.

GIẢNG DẠY TỪ SỬ ĐIỆP NÀY

Sau khi chia sẻ sử điệp này, hãy cân nhắc việc đọc lời trích dẫn sau đây: “Chúa sẽ làm cho các anh chị em thành một công cụ trong tay Ngài nếu các anh chị em khiêm nhường, trung tín và siêng năng. . . . Các anh chị em sẽ nhận được thêm sức mạnh khi các anh chị em được tán trợ bởi giáo đoàn và được phong nhiệm” (*Teaching, No Greater Call* [1999], 20). Yêu cầu gia đình các anh em giảng dạy đứng xung quanh một vật nặng nề và yêu cầu một người cố gắng nhắc nó lên. Mời những người khác trong gia đình đó giúp nhắc vật đó lên, mỗi lần như vậy thêm vào một người. Thảo luận điều gì xảy ra khi mọi người đều giúp đỡ. Hãy cân nhắc việc nhấn mạnh đến lời khuyên dạy của Chủ Tịch Eyring về những cách thiết thực mà chúng ta có thể tán trợ những người khác trong sự kêu gọi của họ.

GIỚI TRẺ

Nhờ vào Giảng Viên của Lớp Trường Chủ Nhật của Tôi

Ấn danh

Lớp Trường Chủ Nhật của tôi không phải lúc nào cũng nghiêm trang. Tôi thích lắng nghe bài dạy mỗi tuần, nhưng đôi khi dường như những người khác trong lớp học của tôi thì không như vậy. Họ thường nói chuyện với nhau hoặc chơi trò chơi trên các thiết bị điện tử trong khi người giảng viên đang cố gắng giảng dạy cho chúng tôi. Buồn thay, đôi khi tôi thấy mình là một phần của vấn đề đó.

Một tuần lễ nọ, chúng tôi còn tệ hơn thường lệ nữa, và đến khoảng cuối giờ học, người giảng viên của chúng tôi đã rơm nước mắt vì không một ai chịu lắng nghe bài giảng của mình nữa. Khi chúng tôi bước ra khỏi phòng học, tôi cảm thấy buồn cho chị ấy.

Ngày Chủ Nhật kế tiếp, người giảng viên của chúng tôi giải thích rằng mình đã cầu nguyện rất nhiều trong tuần đó, tìm kiếm sự hướng dẫn và cảm thấy cần phải cho chúng tôi xem một cuốn phim của Giáo Hội. Chị ấy bắt đầu cuốn phim về cuộc sống của Chúa Giê Su Ky Tô và những phép lạ mà Ngài đã thực hiện.

Khi nghĩ về cuốn phim đó vào buổi tối ấy, tôi đã cảm thấy có một điều gì khác biệt. Đột nhiên tôi nhận biết

rằng tôi đã cảm nhận được Thánh Linh, nhiều hơn là tôi đã cảm nhận trước đó. Tôi lập tức quyết định rằng tôi muốn có những thay đổi trong cuộc sống của mình để được giống như Đấng Cứu Rỗi hơn, và tôi nhận biết kinh

NGHIỆM trong lớp của Trường Chủ Nhật vào cái ngày đó đã củng cố chứng ngôn của tôi rất nhiều. Tôi rất biết ơn người giảng viên lớp Trường Chủ Nhật của tôi và mọi điều chị ấy đã làm cho lớp học của chúng tôi mỗi tuần.

Thăm Viếng Giảng Dạy—một Công Việc Chỉ Định Thiêng Liêng

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình.

Là các giảng viên thăm viếng, chúng ta có một sứ mệnh thuộc linh quan trọng để thực hiện. “Vị giám trợ là người được sắc phong làm người chăn chiên của tiểu giáo khu không thể nào trông nom tất cả chiên của Chúa cùng một lần được. Ông phải trông cậy vào những giảng viên thăm viếng đầy soi dẫn để giúp đỡ ông.”¹ Việc tìm kiếm và nhận được mặc khải để biết được ai nên được chỉ định để chăm sóc mỗi chị em phụ nữ là điều thiết yếu.

Sự soi dẫn bắt đầu khi các thành viên của chủ tịch đoàn Hội Phụ Nữ thành tâm thảo luận nhu cầu của các cá nhân và gia đình. Sau đó, với sự chấp thuận của vị giám trợ, chủ tịch đoàn Hội Phụ Nữ đưa ra chỉ định theo cách mà sẽ giúp các chị em phụ nữ hiểu rằng việc giảng dạy thăm viếng là một trách nhiệm thuộc linh quan trọng.²

Các giảng viên thăm viếng chân thành tiến đến việc biết và yêu thương mỗi chị em phụ nữ, giúp họ củng cố đức tin và phục vụ nếu cần. Các giảng viên thăm viếng này tìm kiếm sự soi dẫn cá nhân để biết cách đáp ứng những nhu cầu thuộc linh và vật chất của mỗi chị em phụ nữ mà họ đến thăm.³

“Việc thăm viếng giảng dạy trở thành công việc của Chúa khi

chúng ta tập trung vào các tín hữu thay vì tỉ lệ phần trăm hoàn thành. Trên thực tế, việc thăm viếng giảng dạy không bao giờ kết thúc. Đó là một lối sống hơn là một nhiệm vụ.”⁴

Từ Thánh Thư

Ma Thi O 22:36–40;
Giăng 13:34–35; An Ma 37:6–7

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Eliza R. Snow, chủ tịch trung ương thứ hai của Hội Phụ Nữ dạy: “Tôi xem chức vụ giảng viên là một chức vụ cao trọng và thiêng liêng.” Bà đã khuyên dạy các giảng viên thăm viếng “phải được tràn đầy Thánh Linh của Thượng Đế, sự thông sáng, sự khiêm nhường, tình yêu thương” trước khi họ đến thăm các gia đình để họ sẽ có thể biết chắc và đáp ứng những nhu cầu thuộc linh cũng như vật chất. Bà nói: “Các chị em có thể cảm thấy phải nói những lời bình an và an ủi, và nếu các chị em thấy một chị phụ nữ cảm thấy lạnh, thì hãy ôm người ấy vào lòng như khi các chị em làm với một đứa trẻ và giữ cho người ấy được ấm áp.”⁵

Khi tiến tới trong đức tin như các chị em trong Hội Phụ Nữ ban đầu đã làm, chúng ta sẽ có Đức

Thánh Linh ở với mình và được soi dẫn để biết cách giúp đỡ mỗi chị em phụ nữ mà chúng ta đến thăm. Chị Snow nói: “[Chúng ta] hãy tìm kiếm sự khôn ngoan thay vì quyền năng, và [chúng ta] sẽ có tất cả quyền năng mà [chúng ta] có sự khôn ngoan để sử dụng.”⁶

GHI CHÚ

1. Julie B. Beck, “Hội Phụ Nữ: Một Công Việc Thiêng Liêng,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 114.
2. Xin xem *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5; 9.5.2.
3. Xin xem *Handbook 2*, 9.5.1.
4. Julie B. Beck, *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 114.
5. Eliza R. Snow, trong *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 108.
6. Eliza R. Snow, trong *Daughters in My Kingdom*, 45–46.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Làm thế nào tôi có thể tiến bộ hơn trong khả năng làm tròn trách nhiệm quan trọng của mình với tư cách là người thăm viếng giảng dạy?
2. Là người thăm viếng giảng dạy, làm thế nào tôi có thể giúp các chị em phụ nữ khác làm tròn trách nhiệm của họ với tư cách là các giảng viên thăm viếng?

Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.